

Міністерство освіти і науки України
Житомирський державний університет імені Івана Франка
Соціально-психологічний факультет
Кафедра психології розвитку та консультування

**ОСОБИСТИСНЕ ЗРОСТАННЯ:
ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА**

**Збірник наукових праць
за матеріалами IV Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
(Україна, Житомир, 21 квітня 2020 р.)**

**The 4th International Scientific Online Conference
PERSONAL GROWTH: THEORY AND PRACTICE
Collection of Conference Papers
(Ukraine, Zhytomyr, April 21st, 2020)**

Житомир
Вид-во ЖДУ ім. І.Франка
2020

УДК 159.923.2
О 72

*Рекомендовано до друку вченою радою
Житомирського державного університету ім. Івана Франка
(протокол № 4 від 30 квітня 2020 року)*

Рецензенти:

Ставицький О. О., доктор психологічних наук, професор, професор кафедри суспільних дисциплін Національного університету водного господарства та природокористування

Камінська О. В., доктор психологічних наук, професор кафедри загальної психології та психодіагностики Рівненського державного гуманітарного університету

Тичина І. М., кандидат психологічних наук, доцент, декан соціально-психологічного факультету Житомирського державного університету імені Івана Франка

О 72 Особистісне зростання: теорія і практика: Збірник наукових праць [за матеріалами IV Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Житомир, 21 квітня 2020 р.)] / Ред. колегія: Л. П. Журавльова, Г. В. Пирог, Т. М. Шапран / М-во освіти і науки України, Житомирський державний університет імені Івана Франка, соц.-псих. факультет. Житомир, Вид-во ЖДУ імені Івана Франка, 2020. 280 с.

У збірнику подано наукові праці учасників IV Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, яка відбулася 21 квітня 2020 року в м. Житомирі на базі Житомирського державного університету імені Івана Франка за ініціативи кафедри психології розвитку та консультування. Збірник адресовано науковцям, фахівцям-практикам, здобувачам вищої освіти, а також усім, хто цікавиться сучасними науковими досягненнями, проблемами і перспективами в психології, педагогіці, соціальній роботі, управлінні та ін.

Матеріали подані в авторській редакції. Відповідальність за науковий та літературний зміст опублікованих матеріалів несуть їх автори. Думки редакторів можуть не збігатися з позицією авторів.

УДК 159.923.2

©Автори публікацій, 2020

© Кафедра психології розвитку та консультування
Житомирського державного університету імені Івана
Франка, оригінал-макет, 2020

Безверхня Катерина Олегівна
магістрантка спеціальності «Середня освіта» (Інформатика)
Житомирський державний університет імені Івана Франка
м. Житомир, Україна

Науковий керівник:

Котлова Л.О., кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри психології розвитку та консультування

**СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ
ОСОБИСТІСНОГО ЗРОСТАННЯ В ПОЗАУРОЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ**

В сучасних школах основною формою організації навчання є урок. Проте на уроці вчитель не завжди може показати всі елементи теми, специфіку виконання завдання, нові цікаві дослідження чи просто приділити увагу кожному з учнів. Тому з уроками тісно пов'язані інші додаткові форми організації навчання, які починають застосовувати вчителі. Однією із таких форм є позаурочна робота, яка допомагає забезпечити виконання після уроків обов'язкових практичних робіт за дистанційним включенням вчителя, що сприяє підвищенню рівня успішності класу.

На думку В. Вербицького, позаурочна робота – це форма організації учнів для виконання ними після уроків обов'язкових, пов'язаних із вивченням курсу, практичних робіт за індивідуальним або груповими завданнями учителя. До позаурочних робіт належать дослідження, спостереження, власна будь-яка активність в межах потрібного курсу. Такий вид роботи є обов'язковим в кожній навчальній дисципліні та може проводитися як в межах класу, так і вдома. Впродовж року кожний учень має виконати одну-дві позаурочні роботи [Ошибка! Источник ссылки не найден., с. 55].

Вчитель, який планує позаурочну роботу, має дотримуватися завдань, мети, структури занять та вимогам, які зазначені в навчальному плані. Профільні класи вимагають більшого поглиблення у предмет саме тому в них позаурочні уроки більш підтримуються.

Серед інформаційних технологій, які дали б змогу полегшити групову роботу є онлайн-сервіси, які розширяють спектр можливостей для того, хто організовує цю роботу і безпосередньо для людей, які виконують її. На думку Н.Назаренка, «онлайн-сервіси» – це складні багаторівневі веб-сервіси для обслуговування вузької або широкої аудиторії, яка повинна мати можливість виконувати конкретні дії, спрямовані на реалізацію конкретних задач [2, с. 97].

Аналіз інформаційних технологій показав, що існують деякі критерії, які можна використовувати для визначення найкращого онлайн-сервісу. Вони зводяться до таких підпунктів, як: перевага декількох функцій; зручність використання; інтерфейс та навігації; параметри конфіденційності. Описавши всі доступні та безпечні онлайн-сервіси, найбільше означеним параметрам

відповідають сервіси, які надає компанія Google. Відповідно до загально визначених вимог, вона дозволяє забезпечити швидку взаємодію учнів під час позаурочної роботи, над проектом чи виконання групового дослідження. Для учнів відкриваються широкі можливості при створенні спільних документів, використання Hangout чи електронної пошти.

Отже, використання «онлайн-сервісів» забезпечує широкі можливості в організації позаурочної роботи. Серед найефективніших «онлайн-сервісів», на нашу думку є сервіси, які надає компанія Google. Саме такий підхід в організації позаурочної роботи забезпечить можливість учневі особистісно розвиватися у різних напрямках.

Література

1. Вербицький В. В. Позаурочна та позакласна освітня (неформальна) діяльність в умовах розвитку стратегії виховання України. 2018. 444 с.
2. Воронкін О. С. «Хмарні» обчислення як основа формування персональних навчальних середовищ. *Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції «FOSS Lviv»*. Львів, 2012. С. 143-146.
3. Гладун М. А. Сучасні онлайн інструменти інтерактивного навчання як технологія. *Київський університет імені Бориса Грінченка*, 2018. №4. 158с.